

Ur *Den Kommunistiska Internationalen* N:o 5. (1921)

G. Sinovjev

Till borgaren Jouhaux, Paris, till borgarna Fimmen och Oudegeest, Amsterdam.

Mina herrar! Jag har erhållit ert till mig adresserade brev, som skrivits i Amsterdam-”internationalens” namn. I enlighet med er begäran har jag förelagt Kommunistiska Internationalens exekutivkomité denna skrivelse.

Ni säger, att ni talar i icke mer och icke mindre än 30 miljoner organiserade arbetares namn. Att ni talar i 30 miljoner organiserade arbetares namn, är ungefär detsamma som att säga, att herr Millerand, den franska borgerliga republikens nuvarande president, som räknat sig till socialisterna och, om vi icke misstar oss, ännu gör det, talar i Frankrikes 40 miljoner invånares namn, eller att de tyska arbetarnas bödel, herr Ebert, som är medlem av er ”hedervärda” Amsterdam-”international” och president för den borgerliga republiken Tyskland talar i Tysklands till många miljoner uppgående befolknings namn.

Nej, mina herrar, eder lyckas det icke längre att bedraga någon. I själva verket talar ni icke i 30 miljoner arbetares namn utan i en till antalet obetydlig fackföreningsbyråkratis namn, som i alla viktiga frågor stöder bourgeoisin mot arbetarna.

I er skrivelse till mig uppmanar ni oss att visserligen kritisera er ståndpunkt men likväl övergå till densamma. Ni hyser uteslutande ärliga avsikter, säger ni, och en uppriktig önskan att tjäna arbetarklassens sak. Men trots all vår goda vilja att visa oss älskvärda mot er, mina herrar, kan ni tyvärr icke tillmötesgå denna begäran. Naturligtvis finnes det också bland ledarna av er gula Amsterdam-”international” sådana, som oegennyttigt, i god tro, uppriktigt håller före, att de tjänar arbetarklassens intressen. Men det är icke dessa element, som är de tongivande bland Amsterdaminternationalens ledare. Durkdrivna affärsmän, geschäftsmakare sådana som herr Albert Thomas, sådana som ni, herr Jouhaux, sådana som den nyss så mångsidige herr Legien, sådana som f. d. engelske ministern herr Henderson, sådana som Vandervelde, Troelstra, Branting, m. fl., sådana som Renandel, sådana som Noske (också en riddare av Amstierdamfederationens slag), sådana som Sembat och dylika herrar, vet nog, vad de gör. Det låter sig icke tänka, att ni alla, som genomgått ekluten, och som ofta varit ministrar i de borgerliga regeringarna vid sådana tillfällen, då det gått bourgeoisin särskilt illa i händer, och den till varje pris måst företaga en åderlåtning på arbetarklassen, det är helt enkelt en omöjlighet, att ni icke vet, vad ni gör.

Somliga av er har utgått ur arbetarkretsar, men redan för länge sen har de med kropp och själ gått över på våra dödsfienders, på bourgeoisins sida. Detta inses allt klarare av de bredaste lager bland arbetarna, och därför har den ena fackföreningen efter den andra i Frankrike och Tyskland, i England och Amerika, i Italien och i Schweiz, ja i hela världen, börjat lämna ert förpästade läger och ansluta sig till de Röda Fackföreningarnas Internationella Råd, som grundats i Moskva.

Därför är ni också så upprörda och nervösa, mina herrar, just emedan ni känner, att grunden sviktat under edra fötter. Liksom under de senaste tvänne åren det ena partiet efter det andra gått över från II Internationalens läger till den III Internationalens, på samma sätt kommer nu fackföreningarna, den ena efter den andre, att övergå från den gula Amsterdam”internationalens” till den röda Moskvainternationalens läger. Detta är lika oundvikligt, som morgon följer på mörk natt. Det är lika oundvikligt som proletariatets seger över er älskade bourgeois. Den 1. maj 1921 kommer de röda fackföreningarnas första internationella världskongress att äga rum i Moskva, vilken kongress sammankallats av de Röda Fackföreningarnas

Internationella Råd och av Kommunistiska Internationalens exekutivkomité. Till denna internationella fackliga kongress inbjudes varje fackförening, som värkligen vill kämpa mot bourgeoisin. Vi uppställer inga fordringar utom just denna enda: att den fackförening, som vill deltaga i vår kongress, är villig att i anda och sanning kämpa mot världsimperialismen och följaktligen också mot dess agentur, den gula Amsterdam-”internationalen”. Och ni skall få k, mina herrar, att denna fackföreningarnas första internationella världskongress blir en triumf för III Internationalens idéer och kommer att tillfoga er förrädiska Amsterdaminternational ett förkrossande slag. Varje uppträdande från er sida, varje uttalad förbannelse över den Röda Internationalen, varje tjänst, som ni gör världsimperialismen – och däri består ju er huvudsakliga värksamhet – är blott till fördel för III Internationalen och bidrager till framgången av die röda fackföreningarnas internationella kongress, som skall äga rum den 1. maj.

I ert brev till oss gör ni ett förslag av konkret natur. Ni föreslår, att vi utförligt och på samma grundval av ömsesidighet skall informera våra organisationer rörande er värksamhet. Ni önskar tydligen inleda en utförlig diskussion med oss om våra och edra egna grundsatser. Tillåt mig, mina herrar, meddela er det enhälliga beslut i denna fråga, som fattats av Kommunistiska Internationalens exekutivkomité.

På ert förslag har såväl Kommunistiska Internationalens exekutivkomité som Fackföreningarnas Internationella Råd enhälligt beslutat att med er ingå på en offentlig diskussion.

Vi har mycket väl reda på, att lika svagt som. ert inflytande är på die proletära massorna, lika starkt är det i de borgerliga regeringarnas ministerkretsar. Vi betvivlar intet ögonblick, att det icke skall kosta herr Jouhaux stort besvär att övertyga herr Millerand om nödvändigheten av att tillåta Kommunistiska Internationalens representanter komma till Paris för att offentligt diskutera med herr Jouhaux. Det är högst sannolikt, att herr Hendersson skall kunna åstadkomma del samma i London, herr Troelstra i Holland, o.s.v.

Utgående härifrån föreslår Kommunistiska Internationalens exekutivkomité för anstaltandet av en serie offentliga diskussioner för arbetarna i Paris, London, Amsterdam och andra huvudstäder att taga sin början ungefär den 1. februari d. å., i vilka diskussioner representanter från Amsterdaminternationalen och representanter från Kommunistiska Internationalen med lika rätt äger att deltaga. Genom Nationernas Förbund, som hyser så vänliga tänkesätt mot er, genom Internationella Arbetsbyrån, som är den direkta förbindelsen mellan Amsterdaminternationalen och Nationernas Förbund, skall det icke möta några svårigheter för er, mina herrar, att ernå samtycke till vårt förslag. Må ni alltså snarast möjligt dryfta vårt förslag i edra kretsar, d. v. s. i Amsterdaminternationalens byråkratiska kretsar och i edra borgerliga republikers in- och utrikesministeriella kretsar, och giv oss sedan svar. Vi avvaktar det med otålighet.

Mottag, mina herrar, vår försäkran, att vi mycket väl inser svårigheten i ert läge. Vi antar, att er till oss riktade skrivelse är ett uttryck för denna er föga avundsvärda situation. Mottag vårt beklagande med anledning därav, att edra led i hela världens åsyn helt hastigt smälter samman, och var övertygad om, att hela världens arbetare förstår att rätt värdera er. På sista tiden har det blivit dem klart, att vägen till kapitalisdömets krossande går över den förrädiska, gula Amsterdam-”Internationalens” lik, och att de måste marschera fram över det samma. Alltid till er tjänst,

G. SINOVJEV.

Petrograd, den 17. januari 1921.

Innehållförteckning till tidskriften [Den Kommunistiska Internationalen](#)